

At tænde et lys er en kropslig bøn

Frederiksberg Kirke i København har fået en ny skulptur, "Lystrappen", som følger sig lydhørt til barokarkitekturen, og som involverer menigheden direkte. Det er en lysholder, formet som en spindeltrappe uden nogen begyndelse og ende
kunst

Lisbeth Bonde

kultur@k.dk

Siden Reformationen har de protestantiske kirker været rensset for unødige rekvisitter. For Martin Luther og hans efterfølgere var det væsentligt at fremme den enkelte kirkegængers møde med Gud uden forstyrrende glimmer, glans og dikkedarer, som vi kender fra de katolske kirker, der ofte er overdådigt udsmykket. Men mennesket lever ikke af brød og bøn alene. Også protestanter kan have brug for en æstetisk åbning, der skaber forbindelseslinjer til det guddommelige. Her kommer det levende lys ind i billedet, for flammen symboliserer evigt liv og kan skabe en følelse af fred og lykke. Tilsvarende bliver vi via lyset, som optræder i mange salmer, forbundet med det guddommelige, fordi det lader os se det, der før var skjult af mørket.

I de senere år har stadig flere kirker herhjemme givet menigheden mulighed for at tænde et lys, sådan som mange af os praktiserer det i de katolske kirker på rejser til Syden. Det gør vi, fordi vi måske har brug for et personligt sorgarbejde efter at have mistet. At tænde et lys er som en kropslig bøn. Man gør noget aktivt for at holde mindet levende. Mange protestantiske kirker har i den anledning anskaffet en såkaldt lysglobe, en omfangsrig lysestage, der har form som en globus, og hvor der i midten er et lys, som symboliserer Kristus som verdens lys.

For nogle år siden fik Frederiksberg Kirkes præst, Pia Nordin Christensen, menighedsrådets opbakning til at skifte kirkens "Imerco-model" ud med et ægte kunstværk. Valget faldt på billedkunstneren Martin Erik Andersen (født 1964), som nu har skabt et unikt og tindrende smukt lysværk til den ottekantede barokkirke fra 1734.

Værket har en svævende spiralform og er støbt i bronze. Umiddelbart giver det associationer til Jakobsstigen, der jo symboliserer bevægelsen mellem himmel og jord, men samtidig har kunstneren på raffineret vis skabt en dialog med dele af kirkens inventar, herunder vindeltrappen ved alteret, der fører op til den højt placerede prædikestol.

↑ **Skulpturen er både en diskret tilføjelse til kirkens arkitektur og en invitation til en mere dynamisk brug af kirkerummet**

På den ottekantede fod, der er formet som et grundrids af kirken, er der indgraveret små lam og andre figurer, som refererer direkte til alteret. Op ad spindeltrappens centrale søjle har kunstneren skabt en bronzefarvet vinranke, hvis blade indimellem er sølvfarvede, hvilket gør dem i stand til at reflektere lysene. Her symboliserer vintræets stamme Kristus, som grenene, det vil sige disciplene og menigheden, skal vokse ud af for at bære frugt. På spindeltrappens "trin" kan man sætte levende lys, som hentes i en lille bronzekasse tæt ved skulpturen. På kassens side har kunstneren indgraveret et citat fra Paulus' Første Brev til Korintherne, kapitel 13, som slutter: "Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden."

Det nye, bevægende stykke inventar er på den ene side en diskret tilføjelse til kirkens interne arkitektur, og på den anden side er det en invitation til en mere dynamisk brug af kirken. ■

Lysskulpturen til Frederiksberg Kirke er skabt af billedkunstner Martin Erik Andersen. Værket er støttet af Konsul Georg Jorck og Hustru Emma Jorck's Fond, Dansk Tennis Fond samt en privat donation af familien Jahn.

▲ **Martin Erik Andersen (født 1964) har skabt et unikt og tindrende smukt lysværk.** FOTO: FREDERIKSBERG KIRKE